

Като получихмы по този начинъ относителны-тѣ срѣдни разстоянія на звѣзды-тѣ, ако можемъ да намѣримъ абсолютно-то срѣдни разстояніе на кой-да-е классъ звѣзды, то вѣче лесно ще намѣримъ абсолютно-то срѣдни разстояніе на звѣзды-тѣ отъ всякой классъ. За приблизително-то извѣршваніе на този послѣденъ велика предмѣтъ ный пакъ дѣлжьемъ на Русски-тѣ астрономы. Още въ 1808 год., Струве, кой-то е былъ тогазъ въ Дерпти, опытахъ са да опредѣли параллакса на едно голъмо число звѣзды; но получени-тѣ му результаты были толкозъ малки, що-то споредъ тогашно-то състояніе на Астрономія-та, не могли да са основожъ на тѣхъ съ довѣріе. Конечна-та величина за численныя коефицентъ на aberrаци-та на свѣтлина-та, въ него врѣме още не была вѣрно опредѣлена. Послѣдующи-тѣ издирванія на Струве и Петерса опредѣли това количество; а изново опредѣлено-то количество на параллакса на осмъ звѣзды показало, че изводы-тѣ, кои-то Струве преди двадесятъ и пять години получилъ, можтъ да са пріемжъ съ довѣріе.

Като сравнява всички изводы, Петерсь намѣрилъ не по-малко отъ тридесятъ и пять звѣзды, на кои-то параллаксы-тѣ были сега опредѣлени или абсолютно или относително, и при това съ таквазъ точность, коя-то напълно позволява да ги употребѣять за рѣшеніе-то на задача-та за срѣднія параллаксъ на звѣзды-тѣ отъ втора-та величина. Като са исключи отъ това число 61-та звѣзда на Лебеда и още забѣлѣжена-та подъ № 1830 въ Кембрическия каталогъ, по причина на голъмо-то имъ собствено движеніе, ще останжъ тридесятъ и три звѣзды за изслѣданіе.

Отъ едно пълно и заплетено изслѣданіе на всички дани, кое-то разумѣва са, не ни е никакъ вѣзможно да го изложимъ, Петерсь намѣрва, че срѣднія параллаксъ на звѣзды-тѣ отъ **втора-та** величина е равенъ на 116-хылядни части отъ секунда-та на джга-та, съ една вероятна по-грѣшка по-малка отъ една-та **десета** часть на това количество. Като са обѣрнемъ сега съ този абсолютно резултатъ къмъ таблица-та за относителны-тѣ разстоянія неподвижны-тѣ звѣзды отъ различни величини, вѣче лесно можемъ да опредѣлимъ абсолютно-тѣ имъ разстоянія съ таквази вѣрностъ, съ каква-то можемъ да са положимъ на нашія прѣвъ приблизителенъ изводъ. По този начинъ ный намѣрвамъ, че звѣзды-тѣ отъ първа-та величина сѫ заключавать между повърхности-тѣ на двѣ сферы, отъ кои-то по-блізска-та до насъ има радиусъ равенъ съ 986 хылядъ радиусы на земна-та орбита; а по-далечна-та сфера има радиусъ 1.246,000 радиусы на земна-та орбита. За да са разумѣе това по-лесно, ный ще изразимъ тѣзи разстоянія съ скоростъ-та на свѣтлина-та, защо-то прости-тѣ числа въ този случай не можтъ да бѫдjtъ за насъ понятни. Свѣтлина-та на звѣзды-тѣ отъ първа-та величина достига до насъ въ седемна-

е по-голъмъ или по-малъкъ отъ прѣдидущия, е 2, и са нарича **знаменатель** на прогрессія-та. Разстоянія-та на звѣзды-тѣ отъ различни-тѣ величини ще съставятъ слѣдующа-та прогрессія, ако разстояніе-то на звѣзды-тѣ отъ шеста-та величина пріемемъ за единица:

$$\begin{array}{ccccccc} \text{величины-тѣ на звѣзды-тѣ:} & 1\text{-а}, & 2\text{-а}, & 3\text{-а}, & 4\text{-а}, & 5\text{-а}, & 6\text{-а}. \\ \text{разстоянія-та} & \frac{1}{4\sqrt[3]{2}}, & \frac{1}{4}, & \frac{1}{2\sqrt[3]{2}}, & \frac{1}{2}, & \frac{1}{\sqrt[3]{2}}, & \frac{1}{2}. \end{array}$$